

KATHOLIKUS NÉPLAP.

BUDAPEST NOV. 9. 1848.

19. SZÁM.

Dicsőség Istennek a' magosságban, és a' földön békeség a' jóakaratu embereknek.

Lukács 2. r. 14. v.

Dicsértessék a' Jézus Krisztus!

PÁSZTORI LEVÉL. *)

Krisztusban kedvelt Rokoninknak,
Fiainknak és Híveinknek az Úrtól
áldást és üdvözletet!

A' religio' vigasztalására 's bátorítására mindenkor ugyan de kivált akkor van szüksége gyarlóságunknak, midőn, mint a' jelen viszonyok közt, rendkívüli bajok és terhek nehezeden vállainkra, a' szokottnál több erő, magasztosabb elszántság, 's nagyobb áldozatkészség kívántatik kötelességeink' betöltésére. 'S azért a' kath. annyaszentegyház híven járván a' ke-

*) A' m. püspöki kar, mely valamint az egyház híveinek lelki és a' haza' polgárainak földi boldogságát, és ezek által az egyház és hazának virágzását mindig szíven hordotta, ugy most is egyikét legszentebb feladatainak vélte teljesíteni, midőn az annyi oldalról pusztított hazának Istentől megnyerendő békeségeért, közmádságokat és ájtatosságot rendelve, titeket e' sorokban is arra int, buzdít és folkér, hogy míg egy részt Istennél békés időkéért könyörögtök, más részt imágotok is a' hazának védelmére mindazt megtegyétek, a' mi töletek kitelhetik. — De nemcsak hozzátok, édes atyamfiai! hanem honszeretektől lelkesítve maga a' király trónjához is könyörgő levéllel fordultak, hogy egyszer már hazánknak ellenségeit köréből eltávolítva, az igazságtalanul megtámadott magyar népfajt oltalmába vennie, 's megadná neki az ohajtott békét, szabadságot és igazságot, a' melyre nálánál egy nép sem érdemesb.

Szerkesztő.

resztény előkor' sz.nyomdokin, ámbár imádságaiban és sz. áldozataiban mindennap esdve járul a' malasztok és áldások kutfejéhez mindazon lelki kegyelmek- és anyagi javakért, mellyek üdvességünkre 's a' földi élet' békés és üdvös eltölthetésére megkívántatnak: mégis a' nagyobb veszély' idején, 's ha renkívüli események aggodalommal töltik el anyai kebelét, különös gonddal hívja össze híveit nyilvános könyörgések' tartására, sűrűbb fohászokkal kéri a' rosszak' megszüntetését, az égi kegyelmek 's áldások kiárasztását az egész országra.

Mi is tehát a' jelen veszélyes időszakban, midőn az eddig jó egyetértésben élt, különbféle ajku honlakosok közé szórt ingerültség 's meghasonlás édes hazánk békéjét felzavarta, 's több vidékein az ellenség ölje, rabolva, pusztítva a' legborzasztóbb kegyetlenséggel dulong, az Istentől kormányzásunkra bizott sz. egyházakban különös ájtatosságot rendeltünk tartatni a' lelki pásztorok által, míg hazánk szomorító állapota jobbra nem derül.

Midőn fél évvel ezelőtt a' pozsonyi országgyűlésen nyolczszázados polgári alkotmányunk a' kor' igényei és a' nemzet kívánataihoz alkalmazva megújított, és szilárdabb alapra fektet-

tetvén, áldásai e' haza' minden fiaira nyelv-, népiség- és valláskülönbség nélkül egyaránt kiterjesztettek; midőn nemzetünknek e' megújult szabad alkotmánya's önálló kormánya, ó Felségének királyi szentesítése is hozzájárulván, életbe hozatott, nem tarthatá senki lehetségesnek, hogy ezen nagy fontosságú polgári nyeresemények' örök-re biztosított birtoka mellett az ámilásnak's izgatásnak valaha sikerülhesen e' szabad alkotmányt megtámadhatni, 's e' ezélra az országban lakó, a magyarokkal egyenlőleg jogosított más ajku lakosokat a' magyar ellen fellázítani. Mert a' szabadság és nyert jogok mindenkire egyenlően kiterjesztetvén, 's a' nyeresemények' gyümölcsei mindnyájukkal közöseké lévén, általuk a' jó egyetetés' kapesainak még inkább szilárdulniok 's a' választó falaknak osztály és osztály, nép és nép közt végkép lehullniok kellett volna.

Mi magunk milly örömmel fogadtuk a' polgári szabadságnak és jogoknak e' kiterjesztését, 's mi őszintén kívántuk annak életbe léptetését elősegíteni: tetemes áldozattal is sieténiok tanusítani. Megvalánk ugyanis győződve, hogy midőn az egész nemzet, 's abban minden katolikus hivesek' szabadsága szélesítették, 's jóllétök előmozdítására eszközök nyujtatnak: akkor egyházunk is, — melly jóllehet közvetlen a' népek örök üdvösségének munkálására van rendeltetve, — de mint minden józan szabadság' szülő anyja hivesek' anyagi jólléte- és földi boldogsága' előmozdításának is örvend, 's arra közvetve közremunkálni magát hivatva érzi, — csak gyarapodni fog hivesek' szellemei 's anyagi felemelkedése által, 's hogy ezek szorosabban csatlakozandnak hozzá, hálattel kebelledáldván 's dicsőitvén az Urat a' jótéteményekért, mellyeket a' törvényhozás útján az ő jóvóltából elvettek.

Nem is késtünk mindjárt kezdet-

ben a' hatóságunk alatt levő lelkipásztorokat utasítani, miként kedvelt hivesek' megnyugtató 's fellelkesítő végett hallgatóiokat a' nyeresemények' nagyságára 's jótékonyosságára figyelmeztetvén, egyuttal őket az új törvények' lelkismeretes megtartására, a' fejedelem 's előljárok iránti engedelmességre intsek, 's azon új kötelezettségek' teljesítésére buzdítsák, mellyeket a' terjedettebb polgári jogok és az alkotmányos szabadság biztos fennmaradása tőlük törvényszerűleg megkivánnak.

Szívünk' mély sajnálkozásával kell megemlitenünk, hogy reményeink 's kinézéseink' daczára a' béke honunkból már holnapok óta számüzve van: de különös lelki vigasztalásunkra szolgál, hogy hivesek' engedelmességre intó, kéro főpásztori szavaink sikeretlenek nem maradtak.

Midőn ezért hálakat adunk nagy Istenünknek, 's a' lelkipásztorok' dicséretesen tanusított örködését 's ezélirányos fáradozását elismerjük: az atyai szeretet' és a' gondoskodás' leggyöngédebb szavaival intjük ismét és kérjük őket és minden hiveseket, hogy lankadatlan buzgalommal, tántoríthatlan hűséggel ragaszkodjanak ezentul is a' törvényszabta rendhez; ne hallgassanak a' pártoskodók' sugallatira, 's önkényt teljesítsék a' haza' védelmére irányzott felsőbb rendeleteket, gondosan óvakodván az isteni 's polgári törvények' áthágásától, 's mindenben kész engedelmességet tanusítván a' felsőbbség' parancsai iránt, mellyek a' törvényes rend, a' közbéke és csendesség' helyre állítása tekintetéből adatnak ki azok által, kikről a' nemzetek apostola írja: hogy nincs hatalmasság, hanem Istentől, és a' melly hatalmasságok vannak, Istentől rendeltettek. Róm. XIII. r.

Mint hogy pedig a' népek és országok sorsa Isten kezében van, ki ha

ollykor háborúsággal engedi megzavartatni nyugalmodat, eléggé jó és hatalmas arra is, hogy lecsendesítse megint a' fergetegeket, hogy a' béke, öröm és egyesség napját derítse fel a' hon felzaklatott vidékeire. Minthogy nem egyedül a' mi karunk és fegyverünk, hanem az Ur' hatalma őrizheti meg országunkat a' veszedemektől: arra kérünk és intünk titeket Krisztusban kedvelt Híveinket, hogy a' mikép' megrendeltük, mindenekfelett a' Mindenható jóságához folyamodjatok, 's Őt alázatos könyörgéseitek fohászaival naponta kérjétek: hogy szüntesse meg a' háborúságok esapását, adjon békét napjainkban, világossítsa meg azok' értelmét, kik elszédítve a' nyugtalankodók által, épen akkor fogtak fegyvert képzelt szabadságuk' kivívására, midőn az nekik teljes mértékben megadatván, nem volt egyéb hátra, hanem hogy annak gyümöleseit bőven arathassák 's felhasználhassák. Siessetek azért templomainkba, az egek' Urának oltárához, segédelmet kérni Tőle alkalmas időben; folyamodjatok hazánk' Védasszonyához, a' boldogságos Szűzhez, hogy oltalmazza drága örökségét, a' magyar hazát és nemzetet, 's legyen szószólója e' népnek, melly zászlóin 's pénzében az ő emlékét hordozza! Ha Istenhez fordultok, és a' boldogító religió kegyszereiből merítetek erőt az igazügy védelmére, az ellenség' legyőzésére: akkor erősek és kitartók lesztek a' küzdelemben, készek a' hazafiúi áldozatokra; mert nem kényszerítve, hanem önkéntesen teljesíti az a' törvényt, ki azt az evangéliomi és apostoli intések szerint nem csupán emberi intézkedésnek, hanem Isten' rendeletének tekinti.

Azért főleg arra intünk titeket, hogy hazátok iránt rendíthetlen hűséggel viseltetvén, bátor elszántságra lelkesedjétek annak védelmében, az

előjárók iránti engedelmisséget e' terhes időben, melly minyájunktól rendkívüli áldozatokat kíván, bővebben is gyakoroljátok, meggyőződve lévén, hogy azok a' ti szabadságtok- 's ezzel földi boldoságtok' megalapításában fáradoznak. Ha valaha, kivált most polgári kötelességtöknek tartjátok az előjárók iránti engedelmisség 's áldozatkészség mellett, a' köz esend és rend fölött örködni, egymással békeségben és esendességben élni, egymáson keresztényi szeretettel segíteni, a' félénk szívűeket vigasztalni, az erőtlenekeket gyámolítani, a' rendetlenkedőket megfeddeni. Béketűrők és erős szívűek legyetek, bizton várván az Urnak vigasztaló 's erősítő kegyelmét, ki a' küzdelmek' terhei alatt nem enged elesüggednünk, 's kitartó állhatatosságunkat a' béke' áldásaival fogja megkoszorozni. Neki pedig az örökkévaló Királynak, a' halhatatlan 's láthatatlan egyedül böles Istennek tisztelet és dicsőség mind örökkön örökké. Amen. — Kelt Pesten octoberhó' 25-én 1848-dik esztendőben

a' magyarhoni kath. püspöki kar.

Temetéskor.

I.

Gyermekén.

Nézd, e' kiseded csak virág volt,
'S már letörte a' halál,
Véle a' szülők szívének
Dús reménye sirba száll.

Ő az Istent égben áldja,
Még mi búsán kuszködünk,
Mert a' bűn ezer nemének
Van kitéve életünk.

Isten! önts erőt szívunkbe,
Hűn imádni akkor is,
Hogyha mindent veszítve, éltünk
Utján nőne csak tövis.

Adj erőt úgy élni mindig,
Hogyha elhív a halál,
Kedvesek legyünk előtted
Mint ez eltört rózsaszál.

II.

Koros emberén.

A' gyászhaláltól nincs menekvés;
A' bűnnek zsoldja a' halál;
Ki szentül élt, a' sírfokán is
Viritó életet talál.

Jezus! ki vérkeresztet által
Mint hős legyőzted a' gonoszt,
A' tiszta lelkek táborának
Ott fon kegyed jutalmat oszt.

O add, az elhunyt lelki udvét
Hogy feltalálja kebleden,
'S tekintvén bánatát szívének
Feledve büne is legyen.

'S ha van, miért még Istenarczod
Sokáig látni nem szabad,
Vedd hő imánkat érdemül,
Melly bús szívünkbe folfakad.

Majd a' dicsőült háladatból
Miertünk esdve mond imát,
Hogy öntsd miránk boldog halálért
Kegyelmed égi harmatát.

Sujánszky Antal.

Genoveva szép története.

Atyámfiai! történetet mondok el
nektek, szépet, épületeset, hisz ti
szerettek ilyeneket hallani? olvas-
sátok ezt figyelemmel! aztán adjátok
tovább; így terjed el mindenszép és jó.
Ős időkben lakott Franciaországban
egy Szigfried nevű gróf, jámbor és

hős lovag vala; neje istenfélő és jó er-
kölesű asszony lévén, jobbagyaitól
igen nagyon szerettetett, ő kenyerét
és borát szívesen ön kezeivel osztotta
a' gyámoltalanoknak és alamizsnái azt
szülték, hogy őtet tisztelnék, szeret-
nénk, és az egész környék kegyes
Genoveva Grófnénak nevezné.
Boldog, ki az Úr útain jár, mert Isten
és emberek előtt kedves!

A' boldog pár házasságának első
esztendejét töltötte, midőn nagyszom-
morúságokra elkeltt egy időre szak-
kadniok. Isten a' jámborokat is próba-
köre teszi, mert az Isten akaratjában
megnyugvás, mint az arany a' tűzben,
leginkább a' sanyarúságban tűnik ki.
Szigfried parancsolatot kapott a' ki-
rálytól, hogy az alatta lévő sereggel
az országhaláraihoz siessen, mert el-
lenség fenyegeté Francziahont. Re-
cesegve válik el az ág is a' tövítől, ha
attól elrepszettetik, színt úgy fáj szí-
ve a' fiatal házásoknak az elválás órá-
ján; ők siránkoztak, de hiába, a' haza
veszedelemben volt, a' jó keresztény-
nek, a' becsületes hazafinak nem le-
hetett küszöbét öríznie, Szigfried
nem lehetett háladatlan a' hazától nyert
szabadság és sok jótéteményekért, ő
nem lehetett gyáva here, 's ezért en-
gedett a' haza törvényének, feleségé-
től érzékenyen elbűcsűzött, és Isten-
nek szent nevében vitéz seregével sik-
ra szállt. A' jámbor Genoveva a' vár
tornáczárol addig addig kísérte sze-
meivel, míg csak kivehette, végre a'
sereg eltűnt szemei elől, 's ő szobájá-
ban térdre omlott, Istennek és őrző
angyalának szent gondviselésébe aján-
lotta vitéz férjét, 's így imádságával
gyakran követte szeretett férjét. —
Milly szép tanúság ez a' mai időre!
Most is édes hazánk veszélyben forog,
háladatlan pártütők minden oldalról
megrohanták a' magyart, tüzzel vassal
pusztítják városainkat, falvainkat,

földeinket, szölleinket, borzasztólag mészárolják, sütik, nyúzzák testvéreinket, becstelenítik ősi vérrrel kivívott jó nevünket, minket törvény taposóknak, gyáváknak, 's ki, tudná mind elmondani, milly dibdáb gaz embereknek kiáltanak; ez szerint minden de mindenünket megtámadják; a' természet törvénye és ország törvényének nevében fölszóllal a' király az ő törvényes ministerei által, hív magyar népet Pestre Országgyűlésre hívja, miszerint a' honvédelméről gondoskodnának, és a' magyar nép mintegy alvó oroszlan fölébred álmából, fegyvert ragad, nemzetőrök, honvédek, önkénytesek, újczok, huszárok, granátosok, tűzerek a' nemzeti zászló alá esküsznek és táborba szállnak, hogy az ármanynyal körülstromlott királyi széket és magyar hazát megvédjék. Kinek elég testi ereje van és becsületes hazafi, az büszkén áll a' haza oltalmazóinak soraiba, és szembe száll a' lázadó és pártütő ellenséggel; az alatti a' jámbor hölgyek otthon Istentől áldást kérnek elszánt seregeinkre; ruhát, tépetet, pólyát gyűjtnek a' sebesült vitézek számára, és lelkesítik a' csüggedezőket, mint tett az Istenfő Genoveva. Kövessük a' dicső példákat!

Siegfried kevés nap alatt a' táborba ért és a' Frankok urától kedvesen fogadtatott, héj! mert vitézségben nem volt párja; közös volt a' vélemény, hogy a' hős Gróf vissza fogja verni az ellenséget. 'S valóban ő tudván, hogy ki Istenben bizik, az soha sem csalattatik meg, az igazság érdekében erősen hitte, hogy a' vakmerő szarazenusokat Francia Ország határaitól elűzi; zászlóját fellobogtatta, kardjára szent olvasót fűzött, 's paripáján elrohogott a' vitéz dalia egész lelkes seregével. Milly gyönyörűség volt látni a' hator harezfiakat! mennyi áldással kísérté oltalmazóit a' hon maradt nép!

A' bajnok gróf mint illetl házaról is gondoskodott, jószágát és családját Golo nevezetű udvarmesterének gondviselésére bizta. 'S ki hitte volna! a' háládatlan ember legkegyesebb urának jószágával rutul visszaélt, de meg is verte Isten keze! hát csak gondolatok el, szörnyű csak ki is mondani! az az istentelen Golo Genovevát, a' földön legjámborobb asszonyt, elakarta tántoritani, és rosz utra csábitani, előbb minden módon ügykezett magát a' szép asszony kegyeibe behízelegni, mint a' csábitó kígyó csuszott-mászott, de az Isten szerető asszony észre vette, hogy a' barány borbén farkas lappang, azért őrizkedett az ördög fajzattól, és végre csábitó szavait megbántódott szívvvel keményen vissza utasította. A' jóra való ember legalább ekkor elpirult és magába szállt volna: de Golo sokkal gonoszabb volt. Egészen összehorradok midőn ezt ki írom. Halljátok csak: Golo elég szemtelen volt azt írni Siegfriednek a' táborba, hogy Genoveva házassági hitét megszegte legyen 's miután Golo gonosz hízélgéssel semmire sem mehetett, tehát a' szent életű Genovevát tömlőczbe taszította, kinek olly föltétel alatt ígért szabadulást, ha buja kivánságának enged. Oh! jámbor Genovevánk hitt a' mindenütt jelenlévő Istenben, tudta ő, hogy egyiptusi Józsefet a' tömlőczből, Dánielt az oroszlanok borlangjából, a' három zsidó fiút a' tüzes kemenczéből is kitudta szabadítani, ő bizott ártatlanságában és az igazságos mennyei Atya gondviselésében, kinek tudta nélkül hajunk szála sem esik el, és azért megvetette a' csábitónak alávaló kérését. De Istennek tetszett Genoveva erényét (virtusát) még tovább is próbálni. Férjét Golonak árulkodása annyira elkeserítette, hogy szíve fájalmában azt írta vissza, hogy a' hívtelen nőt a' világból kivégezzék. Hisz ő ezen hirtelen haragját nagyon is megbánta! de bezzeg

örült neki az a vérszopó bűnös Golo, és vad kacagással mutatta az ajtatos nőnek a szenteneziát. Am Genoveva jobban félt az Istentől mint a haláltól.

Másnap az állhatatosan jó asszonyt a szivtelen Golo erdőre vitette, 's két hóherra bizta meg gyilkoltatását. Még a hárs levele is reszkedett bújában, a napot komor felhők takarták el, mert Genoveva mint egy ártatlan bárány hurezoltatott pallos alá. Erősen vert szive midőn a sűrűségbe értek, Istenhöz sóhajtván, a vörös hóhérok előtt meghajtotta térdeit: 's már már piros vért akarták ontani asszonyuknak, mert Golo ezt keményen megparancsolta volt; ám ott áll az őrző angyal! — Genoveva irgalomért könyörgött: „irgalom — úgy mond ő — irgalom emberek; kéméljétek meg életem legalábbazonártatlan teremtésért, kit szivem alatt hordozok, nem áru- lom el emberségteket, itt fogom életemet folytatni az erdők setétjében.“ A hive fölött örvendező Isten meglágyította a hóhérok szívét, nem bántották a szelid grófnőt, de fejére parancsolták, hogy a nap fényen ne próbálja mutatni magát; éles pallosukat pedig bizonyosságul egy ott legelő bakba mártották, 's olly véresen haza viték.

Istennek útai csodálatosak!

Genoveva ballag ballag a sűrűben, egyszerre egy barlangra akadt, hol megtelepedvén, egy szép fiacskát szült, kit Kínosnak nevezett. De ha Isten nem gondoskodik róla, úgy vége neki és szép fiának; már már kétségbe esett vala, éhen szomjan borzasztó haláltól retteggett; ám ott az Isten legközelebb, hol a baj legnagyobb! egyszerre vidáman szökdelve beugrik barlangjokba egy nőstény szarvas, 's az állat olly szeliden megállt Genoveva előtt mint hajdan a Paradicsomban és Noe bérékájában, és az asszony őrző angya-

lának intésére fiacskáját megszoptatja. Ez időtől fogva a szarvaska hiv barátja lett a barlang lakóinak. Genoveva az erdő gyökerein, növények és gyümölcsökből élődött; fiacskáját pedig a szarvaska gondosan szoptatta.

Igy élődtek ők az erdőben a madarakkal együtt imádván a világ teremtőjét 7 egész esztendőig. —

Ez alatt vége lett a háborúnak, és Sziegfried visszatért várába. De bezzeg nem fogadták őt angyali feleségének karjai. Üres, üres volt neki a palota, üres volt szive, mintha féreg rágódott volna lelkén; 's azért lármás vadászatokban keresett vigasztalást. 7 bánatos esztendő leforgása után a gróf úr sok vendéggel és cselédséggel nagy hajtó vadászatot tartott, ugattak mindenfelől a kopók, a nagy vad kopogásától és hajtók huhogásától szinte rengett a szállás erdő; 's egyszerre maga a Gróf egy nőstény szarvast megpillant, 's villám sebesen üzőbe veszi, és messze-messze benyargal a sziklák tövéig, 's ki ne csodálna! a fáradt szarvaska egy barlang szájánál megállapodott, melly előtt egy ruhátlan asszony 's egy félenk fiacskát ült egy fakereszt tövében. Sziegfried emberséges egy keresztény ember lévén, a szemérmes asszonyra veté köpönyegét, és vele nyájas beszélgetésbe eredt, persze előbb hitte volna halálát mint nőjét látni. Ki-mi lánya légyen kérdőre vonta tehát, és áldjuk a kegyes gondviselést! Sziegfried megismerte kedves feleségét, előbb ugyan örömétől szinte részeg volt azt hitte hogy álmot lát, de csak hamar magához tért és nagy örömmel szorongatta hol egyetlen feleségét, hol kedves magzatját, 's nem győzött elégséges hálát adni Istennek ezért a nagy kegyelemért. De hogy is ne!

Ekkor hatalmasan kürtölt, 's a vendégek nemsokára ott termettek, kik eleinte alig hittek szemeiknek, de

csak hamar egy szívvel-lelkel ör-
vendeztek. Az alatt egypár eseléd a'
várba futott lisztes ruázatért, egy-
pár pedig kötözve hozott oda egy a-
lávaló gazembert. Ugy-e tudjátok ol-
vasóim, hogy ki lehetett ez? ki más,
mint az az istentelen esábitó Golo.
Az Isten nagy türelmü ugyan, de igaz-
ságos! mint mondani szokás! „Az Is-
ten haragja halad, de el nem marad.“
Hisz ő kémének az alatt a' 7 esztendő
alatt is elég mardosást kellett kiállnia
lelkiösméretében, de ez nem volt elég
olly égbe kiáltó bünökért, utólérte az
ég ostora!

Barátom! bezzeg szép ünneplés-
sel vitték azután azt az ártatlan Ge-
novevát föl a' várba! egy aranyos, bár-
sonyos hintóban ült a' Grófné, a' Gróf
maga gyönyörű pejen nyargalt jobbol-
dalan, és ölében tartá kis fiát, 's per-
sze a' esodálatos történetnek hire fu-
tott egész környéken, ezernyi nép
sereglett az áldott jó Genovevának
tisztelőtére, 's ki őtet, ki szép fiát,
ki pedig azt a' galamb szelid szar-
vast nem győzte bámolni, melly nyom-
ban asszonyának hintáját követte, a' sok
éljen és éljeneknek vége hossza
nem volt, nemsokára megérkeztek a'
muzsikások, 's előbb ugyan hálákat
adtak Istennek a' szentegyházban, az-
után pedig tartottak nagy áldomást,
mellynek párja hetedhét országon sem
volt.

Ezután vígan folytatták boldog
életöket, gyermeköket istenesen ne-
velték. Azomban Genoveva a' 7 esz-
tendei szenvedés alatt nagyon meg-
fogyott, 's a' viszonzlásnak szörnyű
nagy öröme is elővette, úgy hogy
nem sokára férje újabb keserüségére
nem sokára meghalt, 's hivatársa a'
szarvas is utána adta ki páráját. Az
Isten szenvedéseit, jámborságát je-
lesebben akarta megjutalmazni, 's ez
árnyék világból az örökké valóságba
kiszóllította, hol színről színre di-

csóiti a' mindenlátót, és az angyalok
és szentek társaságában örök dieső-
ségben részesült, mellyet Isten mind
azoknak ígért, kik Genoveva példa-
jaként az ő parancsolatai szerint
élnék, és igaz keresztények.

Ó Uram engedd, hogy szüntelen
szemünk előtt legyen azon szent
igazság, hogy te mindenütt jelen vagy,
's mindenkor hiveddel vagy!

M a j e r I s t v á n.

Bün és Büntetés.

Ha jól tartom Sz. Pál illy formán
irt a' romaiakhoz: „Minden lélek alá-
vettessék a' felső hatalmasságoknak,
mert nincs hatalmasság csak az Isten-
től, a' mellyek vannak, az Istentől
vannak, a' kik tehát ez ellen állnak,
maganak az Istenek állnak ellent, és
kárhozatot szereznek magoknak,
szükség tehát, hogy engedjetelem
csak a' büntetésért, hanem a' lelki-
ismeretért is.“ Az engedtelenség si-
ralmas következése valósult a' mult
napokban Ecséden Heves Vármegyé-
ben; büntetése pedig végre hajtaték
Gyöngyösön. — Tudják barátim! hogy
a' haza nagy veszélyben van, vala-
mint azt is, melly iszonyuan mésszá-
rolják vérrokonainkat az al- és föl-
földön egyiránt minden személy válo-
gatás nélkül, ezeken segiteni nem csak
keresztényi köteleesség, de az örök igaz-
ságának parancsoló szózata; tehát véd-
paizsra van szüksége édes hazánknek,
az pedig belőlünk kerülend a' földnépé-
ből t. i. — Törvényesen összegyűlt kép-
viseleti háznak mostoha körülmények-
től szükségeltetve határozta: miszerint
19. 20. s. a. l. éves figyervek irassanak
össze országban mindenütt, Ecséd
pedig az országban van, tehát ott is;
— hova f. hó elején köteleességénél fog-

va H. Vármegye gyöngyösi járásának r. alszolgabírája K., 's esküdtje hivataljukat teljesítendők kimentek, a helybeli közszeretettü lelkész szinte a kereszteltettek anyakönyvével a helyszínén megjelent, és mi történik? vagy hatan összeszövetkeznek a síhederek közül, hogy így de úgy, még cifrában is, majd meglátjuk, ki visz minket erőnek erejével katonának: a' ezimborák feje lázítólag lelkesítette őket: hogy ő félre vereti a' harangokat, majd ezt, majd azt tesz, és a' műtetelt fájdalom! elszédített társai segedelmével csak ugyan megis kezdette, az alszolgabíró fajtogatni vakmerősködött, a' tisztes öreg papot hiv eljárásáért lökdösní, és ha a' józanabb rész nem csillapítja a' nadrágosok közül többen ott hagyják fogukat: nem tudhatni, miért olly gyűlöltek némelly helyeken a' nadrágosok a' nép előtt, holott helyetle azok gondolkoznak, tapasztalásból pedig ők a' vakok szemei, a' némák nyelvei több helységekben; hisz a' ruha nem teszi az embert, csak különbözteti: látunk igen érdemes tapasztalt polgárokat a' gatyás osztályban: valamint ellenben a' nadrágosok között sok czudarokat. — Ne gyűlöljétek a' ruhát, hanem a' bűnös cselekedetet. — E' lélekrázó tény karhatalomra jogosítja a' megtámadottakat, és mind a' hatot kötözöttén őrizet mellett Gyöngyösre kísérték: egyszersmind azt is tudjátok a' képviselői ház törvényes határozatából, ki a' határozatnak ellenszegül, rögtön ítélet alá esik minden vagyon és személy válogatás nélkül: a' szerenestlen lázító feje fölött a' rögtön ítélő bizottmányi testület pálezát tört, melly ítélet f. hó 18-án végre is hajlaték. — Ebből tanulhatjátok,

hogy a' bűnt büntetés követi — egyszersmind a' törvényes eljárást becsülni tisztelni, kik nem magok, hanem a' felsőbb hatalom következtében az engedelmeselek közt jóbanás móddal üdvösen, az engedetlen rokonok közt törvényes szigorúsággal ugyan jól, de az így elvetemültek irányában többször mint nem, fájdalommal teljesítik hivataljukat, szegény családjának örökös gyászára.

R. Kázmér.

Az örök Isten él, miért szomorkodjam?

Egy becsületes polgárt a' sors néhány csapásai igen levertek. Mindeddig nagyon kedve szerint forgott szerencse-kereke, azért most annál súlyosabban érezte a' sors sújtó karját: 's mivel nem hitte, hogy valaha felvirradhat boldogsága hajnala, azért egészen elkeseredett. Felesége, ki mindig az Urban bizott, kicsinyhitü férjén mélyen elszomorodott; mindenféleképp iparkodott ötet földeritni és vigasztalni, arra emlékeztetve: hogy az Isten milly jó, és hogy az Isten mindenkiről gondoskodik. De falra szórta a' borsót. Végre másképp akarta férje szívét megindítani, és ez Istenben való bizodalomban megerősíteni. — Ő is egy reggel igen szomorúnak mutatta magát. Férje kérdezte, miért olly szomoru? De az csak sohajtozott, és mint a' néma hallgatott. Férje most méginkább aggott, nem vette trefának a' dolgot, mindenképp megakarta tudni, miért olly szomoru a' felesége. Ez egyszer csak még is megszömlamlott és nagy búsan elmondta férjének: hogy azt álmodta, miszerint az Isten élni megszűnt, hogy az Isten megholt, 's tetemeit a' szent angyalok kísérték. Már régen nem nevetett férje, de most még sem tudta megállani, hogy egy józüet ne nevéssen. Mondta feleségének: „hogyan tudsz ezen szomorkodni? nem tudod, hogy az Isten örökig való, hogy az Isten meg nem halhat?” „Mit?” mondá felesége, „hát az Isten halhatatlan?” „Persze,” felelt férje, „hát ki kételkedhetik ezen?” „Hála Istennek!” folytatta felesége, „ha így van a' dolog, miért nem bízol abban, a' ki soha meg nem hal, a' ki hajszálainkat megolvassa, 's ezek közül egy sem esik le fejünkről, hogy ő nem tudná, a' ki vezet minket mikor járkalunk? Azért ezután ne panaszkodjál olly szerfelett; ha az Isten él, még megsegéithet minket.” — Erre a' férj magába szállt, jöb-ban megnyugodott, kezdett szorgalmasan munkálkodni, és egészen az örök Istenben bizott. A' halhatatlan Isten meg is áldotta ötet, ismét szerencses, boldog lett.

Huszár Károly.

Megjelenik a' lap hetenkint egyszer, esötörtökön, egy iven. Előfizetési díj félve Budapestén kihordással 1 for. Vidékre postán, borítékban 1 for. 20 kr. p.p. Egyes számnak ára 3 ezüst kr.

Előfizetést Pesten Eggenberger könyvárus is elfogad, kinél egyes számok is kaphatók. Kiadja „a' jó és olesó könyvkiadó társulat.”

Felelős szerkesztő: Szabó Imre.

Nyomatik Müller Adolfnál, Ferencziek terén 411 sz.